

mož ali ji je utekel ženin. Izkušena sem v teh stvareh, saj mi je prvi mož pobegnil z belo miško.“

„Morebiti si zadela pravo,“ pritrjuje petršilj in razmišlja. „Ko bi le vedeli, kaj naj počнемo z njo, da se razvedri.“

„Omožimo jo“, svetuje miška. „Osrečimo jo z ženinom, da ne bo tako sama, sicer se še bolje pogrezne v črnogledje, in zamre ji poslednja iskrica veselja.“

„In kje naj iztaknemo kar tako-le na lepem moža?“ zaskrbi trobeliko.

„Koga vlečete zopet skozi zobe?“ se tisti hip oglasi pajka in pogleda izpod lista.

„O tebi govorimo in pravimo, da se moraš omožiti,“ ji pove miška. „Kdo bi zmerom sameval. Treba ti je družbe, zabave in razvedrilna, sicer ostaneš vse žive dni tak-a-le kisla pustoška. O, lepo je imeti moža in prijetno je na kolenih cenljati otročice in jih pitati in živeti z njimi otroško življenje!“

„Prismoda,“ godrnja pajka.

„Povem ti, da mora biti tako. Pa se brani, kolikor ti drago. Hočeš, nečeš, moraš! Čakaj, preskrbim ti moža, čeprav proti tvoji volji. Na onem koncu meje je naselbina pajkov. Majhni so sicer, pa prav srčkani. Mogoče je kakšen večji vmes. Tja pojdem in jím povem, da je tamintam devica, ki si želi moža.“

„Nikar ne troси takih bedastih laži po svetu,“ ji seže pajka v besedo. „Meni enakega moža gotovo ne najdeš. Vsi pajki so pritlikave pokveke. Me pajke to vemo; zato smo samosvoje in jih ne maramo.“

„Pa grem vseeno in ti poiščem snubca. Privadiš se mu in še prav prijazna boš z njim.“

„Sama ženitev ti je v mislih, norčavka. Kar teci in išči! Meni ne privedeš pravega.“

Pajka umori muho, ki se je pravkar vjela v mrežo, in jo zavije v mesiček. Nato odide pod list na prežo. Miška se napoti na ogledne, petršilj in trobelika pa še dolgo šuštita o prihodnjih dogodkih.

(Koniec.)

Pomlad — jesen.

Cvetela je roža, ko pomlad je
cvela —
zdaj vene in hira — umira mla-
dost;
veselje brezmejo mladino navdaja,
pa zopet odhaja, ko pride starost.

Le cveti, le cveti, pomlad nam živ-
ljenja,
veselje in sreča naj cvete nam z njo!
Da sladki spomin na presrečno pre-
teklost
večer nam življenja sladil bo lepo!

R. T.